

Владо Уљаревић, ученик трећег разреда билећке Гимназије, кад се све сабере, најбољи је математичар међу средњошколцима у РС.

Своје огромно знање из тога предмета и талентованост, коју нико не може да му оспори, потврдио је протеклих година на разним такмичењима, а протеклог викенда у Бијељини био је побједник Републичког такмичења за ученике трећих разреда. Наредних дана чека га Балканска олимпијада математичара у Македонији.

Владо на такмичења иде још од шестог разреда основне школе и редовно је био међу освајачима медаља, па је у међувремену сакупио цијелу гомилу признања разних врста...

Сваке године од када се такмичи остваривао је пласман на савезна такмичења, на којима се такмиче ученици из Србије, Српске и Црне Горе, на коме је до сада остварио три треће награде и једну похвалу. Био је и на такмичењу ученика балканских земаља у Верији код Солуна у Грчкој, па је и тамо освојио бронзану медаљу. Кад се све сабере оно што је освојио Владо на такмичењима из математике није до сада ни један ученик из Српске.

- Ранијих година сам ишао и на такмичења из физике и био сам успјешан и из тога предмета, али одустао сам од те праксе, па сам се потпуно посветио такмичењима из математике. Сувише је напорно и скоро немогуће такмичити се и бити успјешан из два предмета, јер је потребно пуно рада и вјежби а највећи ми је ривал свих протеклих година била вршњакиња из Невесиња Јелана Радовић - вели Владо.

Истиче да му доста помажу и у Друштву математичара источне Херцеговине у Требињу, гдје редовно буде на припремама пред важна такмичења од пет до 10 дана. Са њим и осталим одличним математичарима средњошколцима из источне Херцеговине вјежбају професори са Природноматематичког факултета из Источног Сарајева.

Владо вели да математика, која задаје главобољу бројним основцима и средњошколцима више него и један други предмет, уопште није тешка. Треба је само завољети и онда стално вјежбати. Истина треба имати и талента, односно онога што у науци зову ген. На кога је Владо повукао ген тешко је одредити. Родитељи су му завршили факултете, па је отац Крсто педагог, а мајка Борика грађевински инжињер, али не мора да значи да је таленат наслиједио од првих предака. Дјед по оцу који се такође звао Владо, за живота био је одличан математичар, иако без и једног разреда

школе. Дјед по мајци Божо такође је одличан математичар, али је нешто мало школе, па је радни вијек окончао као трговац.

И Владов млађи брат Филип, који је ученик другог разреда Гимназије у Билећи, одличан је математичар. Он се, међутим, што се такмичења тиче, посветио предмету физика. Недавно је освојио прво мјесто на регионалном такмичењу из тог предмета за средњошколце које је одржано у Вишеграду. Сада га чека републичко такмичење и вјерује да ће бити успјешан као и старији брат. Он је и протеклих година из физике и математике на многим такмичењима био високо пласиран.

Другови честитали

Владо вели да су му школски другови, као и сваког пута, сви редом честитали. Од званичника, међутим, нико га ове, као ни претходних година, није позивао ни организовао пријем за њега. Ваљда је у Билећи све то већ постало уобичајено јер прича се понавља из године у годину.

АЛЕКСИЋ